

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

14. podkreśla znaczenie skutecznego i wiarygodnego wprowadzania w życie traktatu o handlu bronią oraz zachęca państwa członkowskie, by skoncentrowały swoje międzynarodowe wysiłki na doprowadzeniu do powszechnego podpisania traktatu i jego szybkiego wdrożenia;

15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz sekretarzowi generalnemu Narodów Zjednoczonych.

P7_TA(2013)0325

Otwarcie negocjacji na temat wielostronnej umowy w sprawie usług

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie rozpoczęcia negocjacji nad wielostronną umową o usługach (2013/2583(RSP))

(2016/C 075/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie sprawozdanie na temat usług, a w szczególności swoją rezolucję z dnia 4 września 2008 r. w sprawie handlu usługami ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie stanu zaawansowania dauhańskiej agendy rozwoju i w sprawie przyszłości Światowej Organizacji Handlu (WTO), w szczególności rezolucję z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie perspektyw dauhańskiej agendy rozwoju w następstwie siódmej konferencji ministerialnej WTO ⁽²⁾ oraz z dnia 14 września 2011 r. w sprawie stanu negocjacji w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie barier w handlu i inwestycjach ⁽⁴⁾,
- uwzględniając Protokół (nr 26) w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym, załączony do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz Kartę praw podstawowych,
- uwzględniając Układ ogólny w sprawie handlu usługami (GATS), który wszedł w życie w dniu 1 stycznia 1995 r.; uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2003 r. w sprawie Układu ogólnego o handlu usługami (GATS) w ramach Światowej Organizacji Handlu, w tym różnorodności kulturowej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając projekt wytycznych negocjacyjnych dotyczących wielostronnej umowy w sprawie handlu usługami, przedłożony przez Komisję w dniu 15 lutego 2013 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Handel, wzrost i polityka światowa – polityka handlowa jako kluczowy element strategii »Europa 2020«” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady Europejskiej zatytułowane „Sprawozdanie w sprawie barier w handlu i inwestycjach – 2012 r.” ⁽⁷⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 21 kwietnia 2011 r. dotyczące specjalnej sesji negocjacyjnej w sprawie handlu usługami, przedstawione w Komitecie ds. negocjacji handlowych WTO przez przewodniczącego Rady ds. Handlu Usługami WTO, ambasadora Fernanda de Mateo ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 67.

⁽²⁾ Dz.U. C 286 E z 22.10.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 84.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 168 E z 14.6.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 61 E z 10.3.2004, s. 289.

⁽⁶⁾ COM(2010)0612.

⁽⁷⁾ COM(2012)0070.

⁽⁸⁾ TN/S/36.

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- uwzględniając oświadczenie grupy „prawdziwych przyjaciół umowy o handlu usługami” (RGF) z dnia 5 lipca 2012 r.,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że usługi stanowią niemal trzy czwarte unijnego PKB i zatrudnienia oraz mają zasadnicze znaczenie dla utrzymania i podniesienia konkurencyjności UE;
- B. mając na uwadze, że w 2011 r. usługi stanowiły 28 % eksportu UE oraz ponad połowę jej bezpośrednich inwestycji zagranicznych w krajach trzecich;
- C. mając na uwadze, że UE odgrywa istotną rolę w handlu usługami jako największy eksporter usług na świecie, którego udział w całkowitym światowym eksporcie usług w 2011 r. wyniósł 25,65 %;
- D. mając na uwadze, że wszystkie kraje powinny mieć możliwość rozwoju, utrzymywania i regulowania sektora usług publicznych świadczonych w interesie ogólnym;
- E. mając na uwadze, że 129 członków WTO przyjęło zobowiązania na mocy GATS, jednak większość z nich nie podjęła zobowiązań we wszystkich branżach;
- F. mając na uwadze, że obecna sytuacja gospodarcza i finansowa jak nigdy dotąd uwypukliła zasadniczą rolę usług publicznych w Unii Europejskiej; mając na uwadze, że w takich dziedzinach jak opieka zdrowotna, opieka nad dziećmi lub opieka nad osobami starszymi, pomoc osobom niepełnosprawnym czy mieszkalnictwo socjalne usługi takie stanowią istotną siatkę bezpieczeństwa dla obywateli i wspierają propagowanie spójności społecznej; mając na uwadze, że usługi publiczne w dziedzinie edukacji, szkoleń i zatrudnienia odgrywają kluczową rolę w programie na rzecz wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy;
- G. mając na uwadze, że do czasu szóstej konferencji ministerialnej WTO, która odbyła się w 2005 r. w Hong Kongu, zaledwie 30 krajów zgłosiło nowe propozycje dotyczące usług, a także mając na uwadze, że od lipca 2008 r. w wielostronnych negocjacjach w sprawie usług poczyniono znikome postępy;
- H. mając na uwadze, że w wyniku kryzysu gospodarczego z lat 2008-2009 wprowadzono nowe środki protekcyjności w celu ograniczenia handlu usługami;
- I. mając na uwadze, że członkowie grupy RGF przeprowadzili w 2012 r. wstępne rozmowy o formie i strukturze umowy o handlu usługami (TISA);
- J. mając na uwadze, że 21 członków WTO⁽¹⁾ negocjujących z UE to głównie państwa należące do OECD, które reprezentują 70 % światowego transgranicznego handlu usługami (z wyłączeniem wewnątrzunijnego handlu usługami) i 58 % unijnego handlu usługami komercyjnymi; mając na uwadze, że stroną w tych negocjacjach nie jest jak dotąd żaden kraj z grupy BRICS, członek Stowarzyszenia Krajów Azji Południowej-Wschodniej (ASEAN) ani kraj leżący w Afryce, na Karaibach czy na Pacyfiku;
- K. mając na uwadze, że w dniu 15 lutego 2013 r. Komisja przedstawiła Radzie projekt wytycznych negocjacyjnych, a w dniu 18 marca 2013 r. uzyskała upoważnienie do udziału w negocjacjach dotyczących TISA;
1. jest zdania, że wielostronny system handlu ustanowiony przez WTO stanowi zdecydowanie najskuteczniejsze ramy osiągnięcia wolnego i sprawiedliwego handlu na skalę światową; zgadza się jednak, że z uwagi na impas, jaki odnotowano na ósmej konferencji ministerialnej WTO w grudniu 2011 r., potrzebne okazały się nowe inicjatywy dwu- i wielostronne, żeby nadać impuls negocjacjom handlowym w Genewie; podkreśla jednak, że wszystkie nowe inicjatywy powinny nadal być zakotwiczone w ramach WTO;
2. ubolewa, że od rozpoczęcia rundy dauhańskiej handlowi usługami poświęcono niewiele uwagi; podkreśla, że usługi stanowią podstawę gospodarki i handlu w XXI wieku, gdyż od świadczenia usług zależy powstanie globalnych łańcuchów wartości; podkreśla znaczenie usług świadczonych w interesie ogólnym dla tworzenia podstawowych siatek bezpieczeństwa dla obywateli i dla wspierania spójności społecznej na szczeblu gminnym, regionalnym, krajowym oraz unijnym;

(¹) Australia, Chile, Chiny, Hong Kong, Izrael, Japonia, Kanada, Kolumbia, Korea, Kostaryka, Meksyk, Nowa Zelandia, Norwegia, Pakistan, Panama, Paragwaj, Peru, Szwajcaria, Tajwan, Turcja i USA.

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

3. ubolewa, że listy zobowiązań stron GATS dotyczące członkostwa w WTO zdezaktualizowały się i nie odzwierciedlają rzeczywistego poziomu ograniczeń w handlu usługami w tych krajach, zwłaszcza zaś w krajach, które przeprowadziły zasadniczą niezależną liberalizację, a członkostwo w WTO wciąż cechuje bardzo zróżnicowany i niejasny poziom liberalizacji i dyscypliny, jeśli chodzi o zobowiązania w zakresie handlu usługami;
4. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie negocjacji w sprawie TISA i fakt, że UE uczestniczy w tych rozmowach od początku, by bronić swoich interesów UE i opinii na temat formy i struktury umowy; uważa, że udział UE może zwiększyć spójność między TISA a systemem wielostronnym oraz przyczynić się do zachowania odpowiedniej kontroli parlamentarnej nad procesem negocjacyjnym;
5. ubolewa, że Rada przyznała mandat negocjacyjny, nie uwzględniając opinii Parlamentu;
6. przypomina Komisji, że ma ona obowiązek niezwłocznego i pełnego informowania Parlamentu na wszystkich etapach negocjacji, zarówno przed poszczególnymi rundami negocjacji, jak i po ich zakończeniu;
7. wzywa Komisję do zapewnienia, aby negocjacje dotyczące TISA były prowadzone zgodnie z zasadami WTO w zakresie przejrzystości i aby wszyscy członkowie WHO otrzymali terminowo pełne informacje na ich temat;
8. jest zdania, że nie osiągnięto masy krytycznej pozwalającej na rozszerzenie korzyści przyszłej TISA na wszystkich członków WTO, a zatem nie powinno się do TISA stosować klauzuli państwa najbardziej uprzywilejowanego zapisanej w GATS ⁽¹⁾;
9. zauważa jednak z niepokojem, że negocjujące strony nie obejmują rynków wschodzących (z wyjątkiem Turcji), zwłaszcza BRICS, które mają zasadnicze znaczenie dla wzrostu handlu usługami i inwestycji w usługi, lecz tam właśnie istnieją największe przeszkody, w szczególności dla inwestycji zagranicznych; w związku z tym zwraca się do Chin i innych krajów wschodzących, by przyłączyły się do negocjacji;
10. uważa, że zachowanie dla innych krajów, w tym krajów wschodzących, możliwości udziału w tych negocjacjach nie powinno obniżyć poziomu ambitnych celów tej umowy, gdyż tylko wysoki poziom liberalizacji i zbieżności dyscypliny może przekonać te kraje do przyłączenia się do negocjacji;
11. zaleca, by w celu zachowania możliwości „uwielostronnienia” przyszłej TISA jej model opierał się na formie i strukturze GATS, w tym na koncepcji pozytywnych list zobowiązań oraz na podstawowych definicjach i zasadach ustalonych w GATS, a także na przepisach dotyczących traktowania narodowego, dostępu do rynku i dyscypliny;
12. wzywa Komisję, by sformułowała propozycję wyjściową zbliżoną do jej ostatniej propozycji w sprawie list zobowiązań w GATS oraz by dążyła do następujących celów, negocjując zobowiązania dotyczące dostępu do rynku:
 - zapewnienie bardziej wyrównanych warunków konkurencji przez zmniejszenie nierównowagi między zobowiązaniami GATS w zależności od stron, branż i sposobów;
 - wspieranie ambitnego programu na rzecz ofensywnych interesów UE, zwłaszcza jeśli chodzi o usługi dla przedsiębiorstw, usługi z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnych, usługi finansowe i prawne, handel online, usługi transportu morskiego i lotniczego, usługi z dziedziny środowiska, turystyki i budownictwa; obrona interesów UE na rynkach państw trzecich przy równoczesnym włączeniu do TISA ostrożnościowego profilu GATS umożliwiającego uczestniczącym krajom prowadzenie na szczeblu krajowym regulacji rynków i produktów finansowych wynikającej ze względów ostrożnościowych; wezwanie do włączenia do TISA ostrożnościowego profilu GATS w odniesieniu do usługi finansowych, by umożliwić stronom umowy przyjmowanie środków wynikających ze względów ostrożnościowych, bez uszczerbku dla innych postanowień TISA;

⁽¹⁾ Art. II GATS.

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- zdecydowana obrona kwestii szczególnie istotnych dla UE, jeśli chodzi o usługi publiczne i usługi użyteczności publicznej (zgodnie z definicjami z traktatów UE) w sektorze edukacji publicznej, zdrowia publicznego, zaopatrzenia w wodę i gospodarki odpadami, a także dalsze niepodejmowanie – podobnie jak w przypadku GATS i dwustronnych umów o wolnym handlu – żadnych zobowiązań w odniesieniu do usług audiowizualnych lub kulturalnych;
- unikanie zobowiązań i zasad dotyczących usług finansowych, które stałyby w sprzeczności z ostatnio podjętymi środkami mającymi na celu uregulowanie rynków i produktów finansowych;
- przyjęcie ostrożnego podejścia do propozycji zgłaszanych w ramach sposobu 4, z uwzględnieniem faktu, że UE lokuje ofensywne interesy w wysoko wykwalifikowanych pracownikach oraz że powinna ona przede wszystkim ponownie podkreślić w ramach TISA, że czasowy przepływ osób fizycznych w celu świadczenia usług w ramach sposobu 4 musi być zgodny z krajowym prawem pracy i prawami socjalnymi oraz z układami zbiorowymi, jak również zapewnić, że tak jak w ramach GATS, żadnej ze stron nie można uniemożliwić przyjmowania środków mających na celu uregulowanie przyjmowania osób fizycznych na jej terytorium pod warunkiem, że te środki nie znoszą korzyści wynikających ze zobowiązań stron;
- zachowanie neutralności w odniesieniu do prywatnego lub publicznego charakteru własności podmiotów gospodarczych objętych zobowiązaniami;
- zapewnienie pełnej zgodności liberalizacji przepływu danych z dorobkiem prawnym UE w zakresie ochrony prywatności i danych;

13. zauważa, że UE już zawarła lub negocjuje właśnie dwustronne umowy handlowe z niektórymi partnerami uczestniczącymi w negocjacjach dotyczących TISA (w tym z Japonią, a wkrótce z USA), a umowy te zawierają zdecydowanie sformułowane rozdziały o usługach, w których lepiej uregulowano dwustronne kwestie specyficzne dla danych krajów; jest zdania, że jeśli chodzi o dostęp do rynku, stawką w tych negocjacjach są dla UE stosunki z innymi partnerami (np. Australią, Nową Zelandią, Meksykiem, Tajwanem i Turcją);

14. podkreśla, że włączenie do list zobowiązań zasad „standstill” i „ratchet” powinno umożliwić ustalenie zobowiązań partnerów na obecnych poziomach i zmierzanie do dalszego, stopniowego otwarcia;

15. uważa, że TISA powinna ustanawiać większą dyscyplinę regulacyjną w odniesieniu do przejrzystości, konkurencji, wymogów licencyjnych i przepisów sektorowych, z zastrzeżeniem prawa krajów do przyjmowania przepisów należycie uzasadnionych względami porządku publicznego⁽¹⁾;

16. uważa, że UE i państwa członkowskie powinny utrzymywać możliwość ochrony i rozwoju polityki kulturalnej i audiowizualnej w ramach ich obowiązujących przepisów, norm i umów; z zadowoleniem przyjmuje zatem fakt, że Rada wyłączyła usługi kulturalne i audiowizualne z mandatu negocjacyjnego;

17. podkreśla, że przedmiotowe negocjacje stanowią okazję do udoskonalenia przepisów o zamówieniach publicznych⁽²⁾ i dotacjach⁽³⁾ w sektorze usług, w której to sprawie doszło do impasu w negocjacjach w sprawie GATS;

18. uważa, że TISA powinna zawierać klauzulę o przystąpieniu, postanowienia określające warunki i procedury „uwielostronnienia” umowy przez rozszerzenie jej na wszystkich członków WTO, a także specjalny mechanizm rozstrzygania sporów, bez uszczerbku dla możliwości skorzystania z ogólnego mechanizmu rozstrzygania sporów w WTO;

19. zauważa, że Komisja zaproponowała mandat negocjacyjny UE, a Rada przyjęła go bez przeprowadzenia oceny skutków; nalega, by Komisja zrealizowała zamiar przygotowania oceny wpływu na zrównoważony rozwój, i zauważa, że ocena ta wymaga konsultacji z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, jeśli chodzi o kwestie społeczne, środowiskowe i inne; domaga się, by Komisja opublikowała ocenę wpływu na zrównoważony rozwój z myślą o uwzględnieniu wniosków z oceny w negocjacjach;

⁽¹⁾ Art. XIV i XIVa GATS.

⁽²⁾ Art. XIII GATS.

⁽³⁾ Art. XV GATS.

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

20. uważa, że dwuletni okres na sfinalizowanie takich negocjacji jest bardzo ambitny; podkreśla, że jakość powinna być nadrzędna w stosunku do czasu i nalega, by negocjacje były przejrzyste i zapewniały niezbędną przestrzeń i czas dla świadomej debaty publicznej i parlamentarnej;
21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0326

Podwyżka norweskich ceł na produkty rolne

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie podwyżki norweskich ceł na produkty rolne (2013/2547(RSP))

(2016/C 075/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 19 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (porozumienie EOG),
 - uwzględniając Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii dotyczące dodatkowych preferencji w handlu produktami rolnymi na podstawie art. 19 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (umowa dwustronna)⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 13 września 2011 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii dotyczącego dodatkowych preferencji w handlu produktami rolnymi na podstawie art. 19 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽²⁾,
 - uwzględniając pismo z dnia 9 marca 2011 r. od norweskiego ministra handlu i przemysłu do komisarza ds. rynku wewnętrznego i usług w sprawie Aktu o jednolitym rynku,
 - uwzględniając konkluzje z 38. posiedzenia Rady EOG z dnia 26 listopada 2012 r.,
 - uwzględniając pytanie do Komisji w sprawie „znaczej podwyżki norweskich ceł na produkty rolne” (O-000048/2013 – B7-0210/2013),
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 19 porozumienia EOG „umawiające się strony zobowiązują się do dalszych wysiłków nad osiągnięciem stopniowej liberalizacji handlu produktami rolnymi”;
- B. mając na uwadze, że porozumienie EOG zapewnia podstawę dla równego dostępu Norwegii do rynku wewnętrznego oraz że strony porozumienia uznały porozumienie za korzystne dla obu stron;
- C. mając na uwadze, że zasadniczo stosunki gospodarcze i polityczne między UE i Norwegią są doskonałe; mając na uwadze, że pojawiające się różnice między partnerami powinny być rozstrzygane w drodze dialogu;
- D. mając na uwadze, że porozumienie dwustronne pozostające w mocy od stycznia 2012 r. odnowiło preferencyjne, wzajemne i korzystne dla obu stron ramy prawne dotyczące preferencji dla handlu produktami rolnymi, m.in. mięsem i produktami mlecznymi;

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 9.12.2011, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 168.